

trica Scandinavica suppl. 208, Munksgaard, og en senere endnu ikke offentliggjort tilsvarende undersøgelse på ny fremhævet de betydelige individuelle forskelle i tolerancen over for alkohol, der kan konstateres hos forskellige personer og hos samme person ved forskellige lejligheder. Forfatterne har samtidig udfra et biologisk-psykologisk erfaringsgrundlag gjort gældende, at promillen ved de lave alkoholkoncentrationer (koncentrationer under 0,8 — 1,0 ‰) ikke er noget anvendeligt mål for folks evne til at føre motorkøretøj på betryggende måde.

Som det fremgår af det foregående, retter kritikken sig i særlig grad mod det forhold, at blodprøven ikke viser alkoholkoncentrationen på kørselstidspunktet, men et kortere eller længere tidsrum derefter, således at det praktisk taget altid er nødvendigt at foretage en tilbageberegning, der er forbundet med betydelig usikkerhed. Endvidere anføres, at den enkeltes tolerans over for alkohol er meget forskellig, således at alkoholkoncentrationen ikke kan være udtryk for den pågældendes kørselsegnethed. Det har også kunnet påvises, at indtagelse af samme kvantum spiritus medfører højst forskellige alkoholkoncentrationer ikke blot hos forskellige personer under ligeartede forhold, men også hos samme person under varierende forhold.

For så vidt angår tilbageberegningen fremgår det af de fra retslægerådet og andre sagkyndige indhentede oplysninger, at der, navnlig når spiritusindtagelsen er sket kort forinden kørslen, foreligger en sådan usikkerhed med hensyn til beregningen, at retsmedicinerne normalt kun er i stand til at fastslå, at promillen ligger indenfor et vist større eller mindre interval, eller kun i almindelige vendinger (med betegnelser som noget, væsentligt, langt) kan angive, i hvilket omfang alkoholkoncentrationen på kørselstidspunktet har været større eller mindre end den ved blodprøvens udtagelse fundne. Blodalkoholkoncentrationens forløb i tiden efter spiritusindtagelsen afhænger til lige af, hvorvidt indtagelsen finder sted på fastende hjerte eller sammen med, respektive kort efter, fødeindtagelse; også dette forhold medfører usikkerhed ved en tilbageberegning.

Det er derfor forståeligt, at der hos nogle, herunder også blandt de på dette område

særligt sagkyndige, er rejst tvivl om berettigelsen af at lægge en promilleregulering til grund i spiritussager. Ved de drøftelser, straffelovrådet har haft med de fornævnte repræsentanter for retslægerådet, er det imidlertid oplyst, at betænkelighederne ved indførelse af en promillegrænse med selvstændig retsvirkning reduceres væsentligt, såfremt en sådan grænse placeres rimeligt højt, og der i øvrigt ved tilbageberegningen benyttes betydelige sikkerhedsmargener i sigtedes favør med hensyn til de faktorer, der indgår i beregningen. Domfældelse alene på et sådant promillegrundlag må anses kun at komme til at omfatte få tilfælde, hvor kørefærdigheden ikke med rimelighed kan antages at have været klart nedsat. Derimod blev det fremhævet, jfr. bilag 4, at anvendelsen af en sikkerhedsmargin, ved hvilken der gives den pågældende „the benefit of the doubt“, rummer en risiko for, at alkoholkoncentrationen bedømmes som værende under en fastsat promillegrænse, uagtet det statistisk mest sandsynlige er en promille, som har ligget over den i loven fastsatte, og at resultatet således vil kunne blive en del ubegrundede frifindelser.

Når man skal bedømme den fremsatte kritik af promilleberegningerne, må det således tages i betragtning, at den påpegede usikkerhed kan imødegås til gunst for de sigtede dels ved anvendelse af det af retslægerådet opgivne måleusikkerhedstillæg på 0,15 ‰, dels ved i tilfælde, hvor tilbageberegning skal finde sted, at benytte den for tiltalte gunstigste tilbageberegningssystem på 0,10 ‰ i timen. Der er ikke grund til at regne med, at man under et promillesystem vil komme til at gå ud fra beregnede promiller på kørselstidspunktet, der er større end dem, de pågældende faktisk har haft, medens man derimod må regne med et antal ubegrundede frifindelser. Om betydningen af disse synspunkter med henblik på de af straffelovrådet overvejede forslag henvises til bemærkningerne nedenfor.

Bet. s. 59-61.

4°. Straffelovrådets principielle synspunkter vedrørende muligheden for anvendelse af promilleregler.

Ved reglerne om spirituskørsel ønsker lovgivningen at kriminalisere tilstande, i hvilke køreevnen er nedsat. Såfremt det ud fra præventive overvejelser kunne anses for